

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1014894099
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1014894099.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudkýň JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Evy Vajdičkovej, v trestnej veci obžalovaného D. D. a spol. pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 Tr. zák. o odvolaní obžalovaných D. D. N. Š. E. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/108/2012 z 3. decembra 2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. júna 2014 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému D. D. vo výroku, ktorým bol obžalovanému D. D., P.. XX.XX.XXXX J. E. Y., X. Y. G. H. XX, Y., uložený trest zákazu pobytu na území hlavného mesta SR Bratislavy na dobu 2 (dva) roky.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie Š. E., P.. XX.XX.XXXX J. Ž. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovaných D. D. a Š. E. uznal vinnými z prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 10.11.2012 okolo 16,55 hod v Bratislave na námestí Alexandra Dubčeka pred vchodom do areálu Bratislavského hradu cez Viedenskú bránu a zároveň pred budovou Národnej rady v súvislosti s konaním verejného zhromaždenia občanov s názvom „Podpora slovenského vlastenectva a národnej jednoty, pripomienka národných dejín, ako aj poukázanie na porušovanie základných ľudských práv a slobôd občanov SR žijúcich v blízkosti asociálov, ktoré majú byť garantované Ústavou SR a tiež poukázať na všetky sociálne a ekonomické problémy ohrozujúce budúcnosť slovenského národa“ za účasti približne 150 zhromaždených osôb, vystúpili pred zhromaždený dav, kde obžalovaný Š. E. Y. vybral zástavu Európskej únie o rozmeroch približne 1,5 m x 0,8 m, zároveň vytiahol fľašku s obsahom neznámej horľavej tekutiny, ktorou zástavu poľkaval, medzitým k nemu pristúpil obžalovaný D. D. a po vzájomnom konsenze mu pomohol tak, že zástavu chytil oboma rukami na jednom konci, zdvihol ju do výšky cca 1 m, otočil ju proti prúdeniu vetra, aby bola rozprestretá, pričom obžalovaný Š. X. E. uvedené konanie sprevádzal hlasným zvolaním „špiny francúzske a nemecké, aby ste vedeli, toto je Vaša únia“ a zástavu zapálil, pričom táto v okamihu vzbĺkla, následne D. D. hodil zástavu na zem, kde ďalej horela a jej dohoreniu zabránili následným zákrokom príslušníci policajného zboru

Za tento čin okresný súd obžalovanému D. D. uložil podľa § 364 ods. 1, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 300,- (tristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu pobytu na území hlavného mesta SR Bratislavy na dobu 2 (dva) roky.

Obžalovanému Š. E. uložil podľa § 364 ods. 1, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 500,- (päťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu pobytu na území hlavného mesta SR Bratislavy na dobu 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaní D. D. N. Š. E..

Obžalovaný D. D. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súdom prvého stupňa bol skutkový stav vecí zistený neúplne, neboli preverené navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Rozsudok prvostupňového súdu obžalovaný napadol pre nesprávne právne posúdenie, pretože neboli zohľadnené dôležité skutočnosti a dôkazy, ktoré navrhol vykonať ešte pred vyhlásením napadnutého rozsudku. Neuspokojil sa s tým, že nebolo vyhlásenie jeho návrhu na výsluch svedkov M. U. D., N. J., I. H., A. I., G. Z. B., E. M. L. G. W., M. E. H. W. N. M. L. E., ktorí svedkovia mohli vypovedať v jeho prospech a neboli vykonané výsluchy ďalších svedkov, ktorí boli prítomní na proteste. Súd odmietol z CD nosiča prehrať tú časť zvukového a obrazového záznamu, ktorá zachytáva dôležité momenty z verejného zhromaždenia dokazujúce jeho nevinu. Jeho prehlásenie, že „skôr ako príde k symbolickému spáleniu vlajky EÚ, aby ste pochopili, nie sme proti spolupráci s európskymi štátmi, ale jednoznačne tak, ako funguje EÚ je to choré, je to len jedna byrokratická skorumpovaná banda, ktorá ničí európskej národy“. Nepovedal pritom žiadne nadávky, ale označil iba dôležitosť vzájomnej spolupráce medzi európskymi národmi a ich ochranu. Využil tak svoje právo na slobodu prejavu, ktorú mu garantuje Ústava SR ako aj Deklarácia základných ľudských práv a slobôd. Od začiatku konania nebol zohľadnený spôsob vykonania činu jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, miera jeho zavinenia a ich pohnútky. V priebehu verejného zhromaždenia bolo opakovane prehlásené a to aj pred políciou, že plánujú protestné pálenie vlajky EÚ, pričom polícia ani nezasiahla ani nevyzvala J. E., aby od protiprávneho konania upustil. V ďalšom sa zaoberal tým, ako v súčasnosti funguje EÚ a aká je nespokojnosť proti jej poľnohospodárskej politike. V tejto súvislosti poukázal na prejavy politikov, ktorí fungovanie EÚ verejne kritizovali, na správu SIS a jej činnosti za rok 2011 a tiež na to, že pálenie vlajky USA počas návštevy amerického prezidenta na Slovensku nebolo považované za trestný čin. Mal za to, že okresný súd sa nechal ovplyvniť verejnou mienkou a oznamovacími prostriedkami. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle zásady „in dubio pro reo“ ho spod obžaloby oslobodil, prípadne vyriekol, že ide len o priestupok podľa Zákona o ochrane pred požiarmi č. 314/2012 Z. z., alebo vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Obžalovaný D. D. podané odvolanie písomne doplnil a poukázal na výsluchy svedkov D. H. Š., J. E., X. V., E. C. N. D. H., príslušníkov polície, ktorých svedecké výpovede podľa jeho názoru nemožno považovať za objektívne a nestranné. Títo svedkovia ani nepotvrdili, že pred činom bolo avizované, že dôjde k zapáleniu zástavy Európskej únie. Na proteste bolo viackrát vyhlásené, že jeho súčasťou bude symbolické pálenie vlajky EÚ, čo môžu dosvedčiť aj svedkovia N. J., I. H. N. A. I.. Keďže polícia nezasiahla, bol osobne utvrdený v tom, že spoluobžalovaný E. nemôže robiť nič nezákonné. Tresty, ktoré mu boli uložené považoval za neprimerane prísne a nespravodlivé. Podľa jeho názoru okresný súd pri ich ukladaní nepostupoval diferencovane keď mu uložil aj trest zákazu pobytu na území mesta Bratislavy a pritom len konštatoval, že na skutku sa podieľal len tým, že zástavu pridržal proti vetru, aby sa rozprestrela.

Obžalovaný Š. E. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa cíti byť poškodeným, pretože na rozdiel od spoluobžalovaného D. D. mu bol uložený prísnejší trest. Poukázal na to, že celý proces je zmanipulovaný a účelový. Svedkovia z radu Policajného zboru vypovedali rozporne s výpovedami

z prípravného konania, pričom neboli vypočutí svedkovia účastníci zhromaždenia, ktorých svedectvá ponúkali aj na súdnom pojednávaní. Navrhol týchto svedkov vypočuť a žiadal, aby bol premietnutý videozáznam, ktorý sám poskytol a ktorý bol poskytnutý policajnými zložkami.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný D. D. trval na tom, aby dokazovanie bolo doplnené tak, ako ho navrhol v písomne podanom odvolaní. Súdu predložil rozhodnutia polície a prokuratúry v odborných prípadoch, keď občania využili svoje právo slobody prejavu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine a vec riešiť ako priestupok. Navyše uviedol, že dňa 02.06.2014 si podal žiadosť o trvalý pobyt v obvode mesta Bratislava IV.

Obžalovaný Š. E. uviedol, že jeho hanlivé slová patrili politickej elite Francúzska a Nemecka, ktoré sú hlavnými predstaviteľmi Európskej únie. Zo zahraničných svedkov nebol vypočutý ani jeden a nie každý aj rozumel jeho vyhláseniu. Rovnako trval na tom, aby boli vypočutí účastníci zhromaždenia a aby bol premietnutý videozáznam a odstránené rozpory príslušníkov polície po porovnaní ich výpovedí z prípravného konania a hlavného pojednávania. Zároveň uviedol, že si je vedomý svojho aktu a je hrdý na svoj čin.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie oboch obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné napadnutý rozsudok vo svojich výrokoch považovala za správny a v súlade so zákonom.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k nasledovným záverom:

Jednou zo základných zásad rekonštitúovaného trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci, upravená v § 2 ods. 10 Tr. por. podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnosti na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal okresný súd na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy pre poznanie skutkových okolností nevyhnutné pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaných D. D. N. Š. E. podaná. Dôkazy pritom vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne, v intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.09.2013 sp. zn. 3Tos/92/2013, ktorého právnym názorom je v zmysle § 327 ods. 1 Tr. por. viazaný.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podľa § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vyčerpávajúcym spôsobom uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a napokon akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä ak si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé aj to, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a prečo nevyhovel návrhu na vykonanie ďalších dôkazov a akými úvahami sa spravoval keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Aj podľa názoru krajského súdu nebolo potrebné rozširovať dokazovanie o výsluchy obžalovanými navrhnutých svedkov, keď obžalovaní skutok popísaný v obžalobe nenamietali.

V podstatných okolnostiach sa ich výpovede zhodovali s výpoveďami svedkov príslušníkov polície D.. H. Š., J. E., X.Á. V. N. E. C. N. D. H..

Z uvedených dôkazov, ktoré boli porovnané zo zvukovo - obrazovým záznamom na CD nosiči z časti verejného zhromaždenia občanov z 10.11.2012, bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný Š. E. predstúpil pred zhromaždený dav ľudí a vybral zástavu Európskej únie o rozmeroch 1,5 m x 0,80 m a túto poľkaval horľavou tekutinou. Vtedy k nemu pristúpil obžalovaný D. D., ktorý zástavu chytil oboma rukami, zdvihol ju do výšky cca 1 m, otočil ju proti prúdeniu vetra, keď obžalovaný J. E. zástavu zapálil a zvolal „Špiny francúzske a nemecké, aby ste vedeli toto je vaša únia“. Hneď na to zasiahli príslušníci Policajného zboru, ktorí zabránili, aby zástava ďalej horela.

Ako vyplýva z výpovede svedka H. Š. obžalovaný D. D. rozpustil zhromaždenie pred hlavnou železničnou stanicou a ostatných vyzval na nezávislú prechádzku mestom. Odchod k Národnej rade bol neplánovaný. Svedok J. E., E. C. N. D. H. nepočuli, že by niektorí z obžalovaných ohlasovali pálenie vlajky. Svedok X. V. počul, že niekto z davu zakričal „nech vlajka vlaje“ a vtedy pristúpil druhý z obžalovaných a rozprestrel ju a prvý muž vlajku zapálil. Tento svedok tiež počul, že sa bude zapalovať vlajka, aby zavolali požiarnikov.

Uvedení svedkovia zhodne vypovedali, že v čase zhromaždenia bolo hradné nádvorie a jeho okolie verejnosti prístupné a všade v okolí sa pohybovali civilné osoby a turisti.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. sa trestného činu výtržníctva dopustí ten kto slovne alebo fyzicky verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že

a/ napadne iného,

b/ hanobí štátny symbol,

c/ hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku,

d/ hrubým spôsobom ruší zhromaždenie občanov alebo priebeh športového alebo kultúrneho podujatia, alebo

e/ vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov okresný súd pri posudzovaní materiálneho znaku trestného činu výtržníctva správne zväžil intenzitu a priebeh aktu, ktorý bol znásobený verbálnym prejavom pri zapalovaní vlajky. Posúdil okolnosti za ktorých bol čin spáchaný a to, že s jednalo o zhromaždenie ľudí a pohnútku konania, jeho následky a účinky, ktorými pálením vlajky a verbálnym prejavom chceli obžalovaní dosiahnuť určitý stupeň pohoršenia a to do takej miery, že muselo dôjsť k zásahu príslušníkov polície.

Zo strany obžalovaných išlo o aktívne konanie sprevádzané nadávkami „špiny francúzske a nemecké“ na mieste verejnosti prístupnom na verejnom zhromaždení.

Aj keď obžalovaní uviedli, že išlo len o prejav ich názoru, takýto prejav však musí obsahovať zásady slušného správania na verejnosti, ktoré predovšetkým svojim prejavom prekročil obžalovaný Š. E.. Pristúpením obžalovaného D. D. k obžalovanému Š. E. bol vyjadrený jeho súhlas s porušovaním týchto pravidiel slušného správania a občianskej morálky.

Podľa § 122 ods. 2 Tr. zák. trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný

a/ obsahom tlačoviny alebo rozširovaním spisu, filmom, rozhlasom, televíziou, použitím počítačovej siete alebo iným obdobne účinným spôsobom, alebo

b/ pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami.

Miesto verejnosti prístupné je každé miesto na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí, alebo miesto kde sa spravidla zdržiava viac ľudí, takže hrubú neslušnosť alebo výtržnosť môžu postrehnúť viacerí, hoci v čase činu tomu nemusia byť prítomní.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaní sa skutku dopustili slovne aj fyzicky, verejne i na mieste verejnosti prístupnom zapálením vlajky Európskej únie a nadávkami a znevažujúcim prejavom neúcty voči krajinám Európskej únie sa dopustili hrubej neslušnosti. Týmto konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 Tr. zák.

Čo do výroku o vine ohľadom na uvedené skutočnosti odvolanie obžalovaných nebolo dôvodné.

Správne a v súlade so zákonom bol obžalovaným uložený peňažný trest v zmysle všeobecných zásad uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák. a nasledujúce. Peňažný trest okresný súd vymeral diferencovane s prihliadnutím na to, akou mierou každý z obžalovaných prispel k spáchaniu činu. Výmeru trestu obžalovanému Š.X. E. zvýraznil najmä to, že bol iniciátorom skutku a na spáchanie činu si zadovážil prostriedky ako horľavú tekutinu, ktorou zástavu polial.

Správne a v súlade so zákonom bol obžalovaným uložený aj náhradný trest odňatia slobody a to pre prípad, že by výkon tohto trestu bol obžalovanými úmyselne zmarený.

Rozsudok prvostupňového súdu bolo potrebné reparaovať len čo sa týkalo trestu zákazu pobytu uloženého obžalovanému D. D.P..

Podľa § 62 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu pobytu spočíva v tom, že sa odsúdený nesmie po dobu výkonu tohto trestu zdržiavať na určenom mieste alebo v určenom obvode; na prechodný pobyt na takom mieste alebo v takom obvode v nevyhnutnej osobnej veci sa vyžaduje povolenie.

Podľa § 62 ods. 2 Tr. zák. súd môže uložiť trest zákazu pobytu na jeden rok až päť rokov za úmyselný trestný čin, ak to vyžaduje so zreteľom na doterajší spôsob života páchatel'a a miesto spáchania činu ochrana verejného poriadku, rodiny, zdravia, mravnosti alebo majetku. Trest zákazu pobytu sa nemôže vzťahovať na miesto alebo obvod, v ktorom má páchatel' trvalý pobyt

Obžalovaný D. D. odvolaciemu súdu oznámil, že dňa 02.06.2014 (t.j. deň pred verejným zasadnutím odvolacieho súdu) si podal žiadosť na zmenu trvalého bydliska do obvodu Bratislava IV.

Odvolací súd po preverení tejto skutočnosti konštatoval, že trest zákazu pobytu obžalovanému nie je možné uložiť na miesto, kde má obžalovaný trvalý pobyt, t.j. v meste Bratislava a preto mu zrušil výrok o uložení trestu zákazu pobytu v meste Bratislava.

Výrok uloženia trestu zákazu pobytu v meste Bratislava týkajúci sa obžalovaného Š. E. ako správne a zákonu zodpovedajúci ponechal nedotknutý.

Na základe týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok